

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 12 -07- 2019		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: 07/1-034-02/19-01/318		
Ur. broj: 383-01/19-11		
Poslovni broj: UsII-327/19-5		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Tehnix d.o.o., Donji Kraljevec i His d.o.o., Donja Višnjica, koje zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva Župić & partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 37/B i prokurist His d.o.o. Nada Puntar, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Bikarac d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 100, koju zastupa direktor Robert Podrug, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/318, urbroj: 354-01/19-7 od 13. svibnja 2019. i predmet se vraća na ponovni postupak.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost rješenja tuženika kojim je odbačena njegova žalba podnesena protiv odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, zbog nedostatka pravnog interesa. Tužitelj osporeno rješenje pobija iz svih zakonom propisanih razloga, osobito zbog povrede odredbi Zakona o javnoj nabavi i odabira neekološke tehnologije protivno preporukama Europske komisije. U obrazloženju žalbe detaljno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je u postupku javne nabave ispunio sve uvjete, i to na način i u mjeri kako je to bilo određeno natječajnim dokumentima, odnosno obaviješću o nabavi, dokumentacijom o nabavi, broj: 2017/SOF2-0025103, predmet nabave projektiranje i izvođenje radova izgradnje MBO postrojenja i pratećih objekata na CGO Bikarac. Navodi da je procijenjena vrijednost nabave bez PDV-a bila 130.531.232,38 kn, dok je njegova ponuda od 103.734.725,00 kn, a ponuda odabranog ponuditelja premašuje procijenjenu vrijednost nabave i iznosi 196.263.949,00 kn. Ističe da je time odabrana ponuda na javnom natječaju koji se dijelom financira iz EU fondova za gotovo 50% skuplja od procijenjene vrijednosti, zbog čega je tijekom žalbenog postupka isticao kako naručitelj nije obavijestio ponuditelja da ima dostatna sredstva, odnosno da je napravio rebalans budžeta koji mu dozvoljava prihvaćanje ponude čija je vrijednost veća od procijenjene vrijednosti nabave. Smatra da je naručitelj pogodio odabranom ponuditelju i neopravdano oštetio proračun Republike Hrvatske i EU fondove. Smatra da tuženik pogrešno i restriktivno primjenjuje institut nedostatka pravnog interesa i poziva se na pravno shvaćanje ovog Suda izraženo u presudi broj Usž-304/15 od 24. ožujka 2016. pa predlaže da Sud tužbeni zahtjev uvaži i

poništi rješenje tuženika. Također predlaže da Sud donese rješenje kojim će utvrditi da tužba odgađa daljnji nastavak postupka javne nabave do pravomoćnog dovršetka ovog upravnog spora, a sve kako bi se spriječila nepopravljiva šteta za tužitelja i s obzirom na činjenicu da postoje ekološki prihvatljivije tehnologije za izgradnju otpadnog centra u Šibeniku. Potražuje naknadu troška koji se odnosi na sastav tužbe u iznosu 3.906,25 kn, pristojbu po odluci Suda i troškove žalbenog postupka u iznosu od 100.000,00 kn.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim razlozima te se poziva na stajalište ovog Suda izraženo u presudama broj UsII-120/19 i UsII-112/19, obje od 7. ožujka 2019. Smatra da navedene presude potvrđuju stajalište tuženika u svezi s tumačenjem pravnog interesa na podnošenje žalbe u postupku javne nabave. Za presudu broj Usž-304/15, na koju se poziva tužitelj u tužbi, tuženik smatra da ne predstavlja valjan izvor tumačenja prava jer je donesena u primjeni propisa koji nije na snazi, u svezi sa žalbom izjavljenom u drugoj fazi postupka, k tome u vezi s postupkom davanja koncesije. Protivi se i prijedlogu za određivanje odgovornog učinka tužbe te predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba, naručitelj u postupku javne nabave Bikarac d.o.o., dostavio je odgovor na tužbu kojim se protivi tužbenim razlozima. Smatra da tužitelj odluku tuženika pobija iz mnogih razloga koji nisu bili dio žalbe, čime su ovakvi razlozi nedopušteni i zakašnjeli. Obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je odluka o odabiru donesena na pravilan i zakonit način. Predlaže da Sud odbije tužbu i prijedlog za odgovornim učinkom tužbe.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Prema odredbi članka 401. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16.) pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava.

Tuženik je osporenim rješenjem ocijenio da tužitelj žalbom nije osporavao zakonitost pregleda i ocjene, tj. odbijanje njegove ponude iz svih razloga koji su navedeni u zapisniku o ponovnom prijedlogu i ocjeni ponude pa sve i da je uspio sa žalbom, odnosno da je uspio dokazati da odabrana ponuda nije bila zakonito pregledana i ocjenjena, umjesto odabrane ponude u konkretnom postupku javne nabave ne bi mogla biti odabrana ponuda tužitelja jer bi i dalje ostali na snazi razlozi odbijanja tužiteljeve ponude koje tužitelj žalbom nije niti osporavao, a koje razloge tuženik u žalbenom postupku nije ovlašten kontrolirati po službenoj dužnosti.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je rješenjem, klasa: UP/II-04-02/18-01/1008, urbroj: 354-01/19-2 od 23. siječnja 2019. tuženik usvojio, između ostalog i žalbu tužitelja te poništio odluku o odabiru naručitelja i predmet vratio na ponovni postupak. Prema stajalištu ovog Suda, izraženom u ranije donesenim presudama, u situaciji kada je tuženik već priznao pravni interes tužitelju i upravo po njegovoj žalbi poništio odluku o odabiru u cijelosti, u ponovljenom postupku koji se provodi upravo zbog usvojene žalbe tužitelja, tuženik više ne može uskraćivati, odnosno oduzeti tužitelju pravni interes na podnošenje pravnog lijeka. Radi se o istoj fazi postupka javne nabave u kojem je tuženik već utvrdio da tužitelj kao gospodarski subjekt ima, odnosno imao je pravni interes za dobivanje ugovora o javnoj nabavi. Stoga je tuženik bio dužan donijeti meritornu odluku u svezi sa žalbenim navodima tužitelja, a ne žalbu odbaciti zbog nedostatka pravnog interesa. Pri tome se ističe da razlozi sadržani u osporenom rješenju, kao i razlozi na kojima tuženik temelji odgovor na tužbu, prema ustaljenoj praksi ovog Suda ne mogu nadomjestiti odluku u svezi s podnesenom žalbom.

Pozivanje tuženika na stajalište ovog Suda u presudama broj UsII-120/19 i broj UsII-112/19, obje od 7. ožujka 2019., u svezi s ocjenom pravnog interesa podnositelja žalbe u

smislu odredbe članka 401. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, nije prihvatljivo u konkretnom slučaju. Naime, u navedenim predmetima tuženik je žalbe odbacio zbog nepostojanja pravnog interesa podnositelja žalbe čije ponude su odbijene kao neprihvatljive na temelju odredbe članka 295. stavka 1. i članka 3. stavka 13. Zakona o javnoj nabavi jer nesporno prelaze planirana, odnosno osigurana sredstva naručitelja za predmetne postupke javne nabave.

Sud nije posebno odlučivao o prijedlogu tužitelja za donošenje rješenja o odgovornom učinku tužbe, budući da je donesena odluka o tužbenom zahtjevu.

Odluku o troškovima žalbenog postupka donijeti će tuženik u ponovnom postupku ovisno o uspjehu tužitelja u žalbenom postupku.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, donesena je odluka kao pod točkom I. izreke. Odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 79. Zakona o upravnim sporovima i zaključku sjednice ovog Suda od 12. veljače 2018. koji nije stavljen izvan snage. Prema navedenom zaključku svaka stranka snosi svoje troškove, kada je presudom poništeno rješenje tuženika i predmet vraćen na ponovni postupak.

U Zagrebu, 10. srpnja 2019.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpisatka ovlašteni službenik

Tanja Nemčić